

Vztahy mezi Slovenskem a Českem se narovnají, až nebude premiérem Fiala

radiouniversum.cz/baranek-jan-1d-vztahy-mezi-slovenskem-a-ceskem-se-narovnaji-az-nebude-premierem-fiala/

Ján Baránek Díl 1/3

Text 26.4.2024 29 min [Přehrát](#)

[#Politika](#)

„Mezi vládními politiky České a Slovenské republiky jsou vztahy blízko bodu mrazu. Jsme přesvědčeni, že dnes, v této chvíli není potřeba uskutečnit společné zasedání obou vlád. Informovali jsme slovenskou stranu o tomto našem rozhodnutí a o úmyslu setkání odložit,“ oznámil premiér Petr Fiala na tiskovce na začátku března. A reakce na sebe nenechala dlouho čekat: „Vážený pane předsedo české vlády, pane Fialo. Vztahy mezi našimi občany, mezi Čechy a Slováky jsou jedinečné, historicky osvědčené, jsou půjkami vzájemné důvěry, jsou plné přátelství, příbuzenských vztahů a porozumění. Slovenská vláda nebude nikdy vystavovat takovéto hluboké slovensko-české vztahy žádnému ohrožení,“ reagoval slovenský premiér Robert Fico. Česko a Slovensko se v zahraniční politice liší zejména v postoji k válce na Ukrajině, a to nejen ve způsobu pomoci, ale i v názorech na příčiny této války. Je to opravdu jediná a hlavní příčina konfliktu, nebo rozporu mezi našimi zeměmi? Mají spolu demokraticky zvolení politici v demokratických zemích mluvit a vést jednání, a když ne přátelská, tak především diplomatická? Co současný stav vypovídá o úctě k demokratickým principům? O tomto všem, o těchto tématech si budu povídat s politickým analytikem Jánem Baránkem, který je také fyzickým geografem a který nedávno vstoupil do politiky. Jane, jsem ráda, že jsi k nám zavítal až z dalekého Slovenska.

Ján Baránek: Z dalekého Slovenska ne, chvála Bohu. Dobrý den přeji všem. Vzhledem k tomu, co jsi říkala, to může vypadat, že se nyní vzdalujeme, ale když přejíždím hranice, tak bych to ani nevěděl, kdybych nedostával SMS od operátora, že jsem přešel hranice. Takže já jsem tady stále doma, ať se to někomu líbí, anebo nelíbí. Je to pro mě bývalá republika, a odmítám – oddělení samozřejmě neodmítám, to je politický fakt, ale odmítám se tvářit, že jsem najednou přijel – vždyť tady mám rodinu – do nějaké ciziny. Tady pro mě cizina nikdy nebyla.

Martina: To, co říkáš, je hezké, ale oba dva víme, že když někdo do těchto vztahů – jakkoliv jsou dobré – dlouho shora vrtá, tak mohou nastat určité potíže. A mě by zajímalo, jak ty vnímáš to, co se nyní děje v česko-slovenských vztazích? A teď myslím na politické úrovni. Protože Petr Fiala se odtáhl od Roberta Fica, společné zasedání vlády nebude, ve V4 to skřípe. Řekni mi, myslíš, že je to opravdu způsobeno jenom jiným ohledem obou vlád na konflikt na Ukrajině – jak jsem říkala na začátku – nebo vidíš i jiné důvody?

Ján Baránek: Víš co, není to jenom tím. Pojďme ještě před slovenské volby: Tam už bylo dost takové symboliky, a řeknu, až brachiální zasahování i ze strany vašeho prezidenta. Já jsem tedy veřejně říkal, že být na místě Fica, když vyhrál volby, pojedou na první

návštěvu do Budapešti, a to ne proto, že bych měl k Maďarům blíž – půlka mojí rodiny ze strany maminky jsou Maďaři – ale jako projev nějakého nesouhlasu. Fico to samozřejmě neudělal, ale to je druhá věc, a myslím, že udělal dobře, že to neudělal. Ale je to projev kulturní války, která se v naší civilizaci vede, protože si nemůžeme myslet, že ukrajinsko-ruský konflikt je izolovanou záležitostí jedné velmoci a bývalé svazové republiky. Je to součástí celého konfliktu – a já to nazývám kulturní válka. Ale v širším pojmu už to přesahuje hranice kulturní války, protože kulturní válka se odehrává nejméně na úrovni LGBT, na úrovni likvidace křesťanské, civilizované podstaty části planety, o které jsme si tehdy povídali. A toto je jen jeden z projevů.

Vidíme, že ty samé síly, které prosazují agendu LGBT, které prosazují agendu Green Dealu, jsou, jako kdyby byly totožné s těmi, které nám tady říkají o ukrajinsko-ruském konfliktu, kdo má jednoznačně vinu a kdo je jednoznačně agresor. Toto stejné platilo i v době covidu, zase to byly ty stejné síly, a stále to jsou ti samí lidé, ty samé skupiny. Někdy jsem až překvapen, že to lidem nedojde, že ti stejní novináři ti budou tvrdit, že LGBT je něco normálního, tedy že když chlap soutěží s děvčaty v lehké atletice, tak je to v pohodě. Ti samí tvrdí, že covid utekl z trhu ve Wu-chanu, ti samí tvrdí, že očkování je svoboda, a ti stejní teď tvrdí, že Rusové bezdůvodně napadli Ukrajinu. A ti samí tvrdí, že CO2 způsobuje oteplování planety, stále jsou to ti samí lidé. A stále je to, co říkají, nesmysl. Já vím, že v České republice je o mnoho silnější odmítání Ruska než na Slovensku – nevím proč – ale já nejsem rusofil, nikdy jsem nebyl. V mém věku po tom, co jsem zažil, těžko někdo může být rusofilem. Tam jde o znalost nebo neznalost historie.

Martina: Já jsem se vlastně ptala, jestli si myslíš, že je toto momentální ochlazení diplomatických vztahů způsobeno především jiným pohledem na válku na Ukrajině, nebo je těch věcí více.

Ján Baránek: Je to záměr.

Martina: Je to záměr koho? Sil, o kterých jsi hovořil?

Ján Baránek: Je to přesně jejich záměr. Je to záměr Bruselu, když se bavíme o těch silách, v tomto konkrétním případě je to záměr Bruselu.

Premiér Fiala je hlubokým zklamáním. S jeho projevy z minulých let jsem prakticky na sto procent souhlasil.

Martina: Ty jsi na to šel rafinovaně, protože jsi svými náznaky určitě vzbudil zvědavost, a já posluchače uklidním, že k těmto všem věcem, o kterých jsi chtěl mluvit, dojdeme. Ale přesto všechno, když jsme načali tuto věc, tak by mě zajímalo, co si myslíš o stavu, ve kterém momentálně diplomatické vztahy mezi Českem a Slovenskem jsou? A zajímá mě, o čem vypovídají, protože my teď můžeme pozorovat věc, kterou jsme se snažili odnaučit naše děti, tedy že když s někým nesouhlasí, tak po něm hodí štěrk, a nemluví s ním. A teď mám pocit, že jsme na nejvyšších politických úrovních dospěli do stejného stádia, tedy že když máme na důležitou věc jiné názory, tak řekneme: „S vámi nebudeme bavit.“ Řekni mi, o čem to vypovídá? Co to je za přístup, který se tady najednou objevil?

Ján Baránek: Podívej se, jak mám komentovat vládu a chování vlády, a teď to neberte ve zlém...

Martina: Vaší, nebo naší?

Ján Baránek: Vaší, která má nejnižší důvěru v Evropě. Co mám o nich říkat? Já jsem už dávno říkal – a teď se neurazte, čeští bratři – že váš prezident je nekompetentní. Já jsem se tehdy vyjádřil takto neuctivě. Takže dám tečku: Váš premiér Fiala je pro mě hluboké zklamání. Já si pamatuji jeho projevy z minulých let, kde jsem s ním prakticky na sto procent souhlasil. Pro mě byl tehdy super, fajn. Nevím, co se stalo.

Martina: Mnozí lidé říkají, že je v noci unesli ufouni. Možná. Je pravda, že jeho projevy desítku let zpátky byly nepoměrně jiné než nyní.

Ján Baránek: Ano, přesně. Váš ministr vnitra – ten člověk by si měl založit cirkus. Normálně by se mohl toulat s cirkusem po Evropě, protože to, co udělal, to, co tam natahal, tu truhlu... Toto politici nedělají.

Martina: Truhlu?

Ján Baránek: Tu Putinovu.

Martina: Aha. Ach tak. To byl vak na mrtvoly.

Ján Baránek: Vak na mrtvoly, ne rakev. Pardon.

Martina: To byl street art.

Ján Baránek: Tak toto dělají cirkusáci. To já, když si založím kočovné divadlo, a budu do něj lákat diváky, tak udělám přesně toto.

Martina: To se ti to teď machruje, vid'?

Ján Baránek: Ale já jsem vždy machroval, i když jsme měli jinou vládu. Pozor.

Martina: Dobře. Když říkáš, že jsme měli jinou vládu...

Ján Baránek: My.

Martina: Ano, rozumím. Mě by zajímalo, jak se na to tedy díváš teď, protože to, co se teď děje u nás, tak to vypadá jako nějaká nová móda: Nemluvit s nikým, kdo má jiný názor. Ale vezmi v úvahu, že vaše dosavadní prezidentka, paní Čaputová, přijede popřát Petru Pavlovi ke zvolení, ale dozvěděli jsme se, že kdyby vyhrál Andrej Babiš, tak nevyleze ze zákulisí, a zase tiše odjede. Náš Petr Fiala nemluví s Orbánem, s Ficem, s Trumpem.

Ján Baránek: S Kaczinským.

Z politiky se ztratila politika, a politici. Vztahy mezi Slovenskem a Českem se narovnají, pokud nebude premiérem Fiala.

Martina: S Kaczinským. Stále si připadám jako na prvním stupni základní školy.

Ján Baránek: Ano, z politiky se ztratila politika, a ztratili se politici. Něco takového se nedělo ani za Reagana, který vyhlásil osu zla, ani za Thatcherové. I když tehdy se přísně dodržoval protokol, a my jsme byli doopravdy explicitně nepřátelé – tak takovéto věci se neděly, ani v té době, protože to byli politici. Ale politici nám tu vymřeli s Mitterrandem, s Kohlem, když si vzpomínám na evropské politiky, a potom nastoupili aktivističtí absolventi Sorosových instantních kurzů pro manipulaci veřejnosti, což nemá vůbec nic společného s politikou. Nebo nastoupili absolutní amatéři a laici, jako je například i naše prezidentka, které nepřekročila stín skládky v Pezinku, na které participovala. My jsme – a nejen na Slovensku, ale i v Čechách – ztratili politiky jako takové, ty Homo politicus. A je to celkovou vulgarizací vztahů ve společnosti.

Pojďme tedy k česko-slovenským vztahům. Já z toho nedělám vědu ani drama, protože to je dočasný jev. Já věřím, že se tyto vztahy samozřejmě narovnájí po dalších vašich volbách. Pokud nebude premiérem Fiala, nebo nedej Bože ještě někdo další z této kumpanie, tak se určitě tyto vztahy narovnájí, protože stále platí, že je bližší košile než kabát, a Brusel rozhodně není košile.

Martina: Přesto všechno je situace taková, a politici vykazují tendenci – mluvmе o Petru Fialovi – dál postupovat v diplomatických vztazích tímto způsobem. Myslíš, že toto jednání může ohrozit nejenom vztahy mezi oběma zeměmi, ale celkově to něco signalizuje o úpadku demokracie, a o jejím velkém ohrožení?

Ján Baránek: O úpadku demokracie se musíme začít bavit několik let zpět. Opticky nastal s covidem, takže tam bychom mohli hledat kořeny úpadku demokracie. To, na co se ptáš, neberu jako úpadek demokracie, ale úpadek racionality. Takto. Víš, není důležitá otázka „Jak?“, ale vždy je důležitá otázka „Proč?“ A když položím otázku „Proč?“, tak mi vychází jen zlé a horší odpovědi. A ta méně zlá je, že jsem infantilní. A ta horší, že jsem manipulován. Oni ani snad nemůžou myslet vážně, že kvůli konfliktu, který je za našimi hranicemi, konfliktu mezi bývalými svazovými republikami Sovětského svazu, protože máme na některé věci jiný názor, se mezi sebou přestaneme bavit. Kdyby se za něco takového měli rozvádět manželé, tak v Evropě žádné manželství nemáme. Ani se svým manželem nemáš – si myslím – na všechno totožný názor, ale nerozvádíte se kvůli tomu. Toto, o čem se bavíme, není banální věc našich slovensko-českých vztahů. Pochopil bych to, kdybychom se rozhádali kvůli tomu, že si třeba – vymyslím si – někdo myslí, že rozdělení bývalého federálního zlata bylo nespravedlivé, a chtěl by ho dělit znovu, nebo že uděláme novou hranici.

Martina: Ale i pak je potřeba o tom diskutovat.

Ján Baránek: Samozřejmě. Ale kvůli konfliktu, který se nás netýká, protože do něho nejsme žádným způsobem zataženi – s výjimkou toho, že jsme se do něj zatáhli sami – a který se doopravdy týká bývalých dvou svazových republik SSSR – máme ne na celý

konflikt, ale na část tohoto konfliktu rozdílný názor, tak udělat toto? Nevím, jak bych to slušně řekl – je to infantilní, nedospělé, nepolitické. Nevím, jak bych to ještě slušně popsal.

Na Slovensku je pravice nejednotná a rozhádaná, a předhání se v tom, kdo je více pronárodní

Martina: Když se podívám k vám, za naši hranici, tak tato situace nastala proto, že Robert Fico má jinou představu o zahraniční politice Slovenska, než má Petr Fiala o zahraniční politice Česka. Řekni mi, jaká je podle tebe vláda Roberta Fica? Co si myslíš o tom, jak začal Slovensko vést?

Ján Baránek: Ty jsi mi dala nepříjemnou otázku, protože já, když takto jezdím po Čechách – a jsem tady v průběhu tří týdnů, myslím, že podruhé – to vidím, že určité skupiny společnosti, se kterými se stýkám – s opačnou skupinou se moc nestýkám – jsou až nadšeny z toho, že se Slovákům něco podařilo a že mají Fica. Já na to odpovím opět jednoduše: Když nastaly volby, tak jsem dělal srovnání, koho volit, a koho nevolit – mám na Slovensku relativně vysokou sledovanost – a přirovnal jsem to k ostrovu, na kterém vybuchla sopka. Říkal jsem voličům: Představte si, že jste na ostrově, na kterém vybuchla sopka, a je jasné, že zahynete. A najednou přistanou dvě helikoptéry, jednu pilotuje blázen, a druhou zloděj. Ke komu do helikoptéry nastoupíte? To bylo moje poselství, koho volit, a to je moje odpověď.

Martina: Ty jsi velký idealista.

Ján Baránek: To není idealismus, Robert Fico není pro Slovensko řešení. Robert Fico byl záchrannou brzdou před progresivisty. Já jsem se zařatými zuby – zařal jsem všechno, co se dá zatnout – přimhouřil oči, a nepřímo jsem naznačil – nejmenoval jsem – takže z toho bylo jasné, koho jsem podpořil. Já jsem byl dvanáct let v ostrém konfliktu s Ficem a s jeho SMERem. Jeho lidé do televize TA3 vykřikovali, aby mě nepouštěli na obrazovku. To byli lidé ze SMERu. Kvůli SMERu jsem přišel v televizi TA3 o zakázky, protože si na mě stěžovali, prý včetně Fica. To mi potvrdil majitel, to mi říkali v televizi, že si na mě Fico stěžuje, takže já nemám důvod Fica obhajovat. Ale na druhou stranu chválá Bohu, že to dopadlo tak, jak to dopadlo.

Martina: Když tě tak poslouchám, znamená to, že konzervativní pravicová část Slovenska je hodně nejednotná? Jste rozhádaní?

Ján Baránek: Úplně. Tak, jako vy tady, tak i my tam. V tomto si můžeme podat ruce a předhánět se, kdo je větší hlupák, zda my, nebo vy. Bohužel je to tak.

Martina: Myslím, že teď na body vedeme.

Ján Baránek: Víš co, u nás se tato rozhádanost přenesla až do vládní koalice. Andrej Danko útočil nevybíravými způsoby – ačkoliv Pellegrini není konzervativní – na svého koaličního partnera Pellegriniho. Nebudu to teď tady rozebírat, můžeme se k tomu vrátit, ale tato nejednota je úplně okatá, a způsobuje problémy. Teď jsme to mohli vidět

v prezidentských volbách, protože tam byl jeden kandidát takzvaných progresivistů, a to Korčok. A ti ostatní byli národní, pronárodní, a ještě národnější, a ještě pronárodnější, a potom už byli až...

Martina: Až moc pronárodní?

Ján Baránek: Geneticky pocházeli z dinosaura, který byl Slovák. Tak se vedl tento souboj, aby se vědělo, kdo je větší Slovák, kdo je pronárodní. Kdybychom si teď udělali genetické testy, tak bych viděl, že jeden je položid, polomaďar, Podkarpatský Němec. Ale to není podstatné. Takže v tomto si můžeme podat ruce, a absolutně na naší straně břehu dominuje absolutní nejednota.

Řeknu příklad: Já jsem založil politickou stranu. A když jsem už minulý rok oznámil, že něco hodlám udělat, tak na mě nezačali útočit liberálové, levičáci a progresivisté, ale největší útoky na mou hlavu se snesly z takzvaných pronárodních sil. A to útoky ve smyslu sprostých výmyslů, vysloveně výmysly, doslova vyfabrikované výmysly, jakože jsem byl ještě za komunismu agent, a takovéto hlouposti, nebo že jsem zpronevěřil peníze, které jsou na transparentním účtu. Stále tam jsou. A jak se dají zpronevěřit? Úplné, dokazatelné sprostoty. A tyto ad hominem útoky, a teď nemluví už jen o sobě, fungují – nevím, jestli i u vás – ale u nás fungují v podstatě na celé pronárodní, takzvaně konzervativní scéně, jak jsi ji nazvala. Takže se nepostupuje racionálně, ale jde o co nejsprostší ad hominem útoky.

Martina: A jak si to prosím tě vysvětluješ?

Ján Baránek: Jsou tam primitivové.

Slováci musí znovu vybudovat racionální konzervativní politiku, která nebude založena jen na pronárodním lezení na Chopok, kde zapálí vatru svrchovanosti, a s ní celý les

Martina: Dobře, tak to znamená, že konzervativní část je utkaná z primitivů?

Ján Baránek: Ano.

Martina: Tak to tedy teď moc nesloužíš myšlenke antiliberálního.

Ján Baránek: Bohužel, a my si před tím nemůžeme zakrývat oči. Víš, když se potřebuješ jako primitiv někam zařadit, tak víš, že se stoprocentně nespleteš, když na Slovensku – a když jsi Maďar, tak v Maďarsku – když řekneš: „Já jsem roduvěrný Slovák.“

Martina: Jasně, teď mluvíš čistě o nacionalismu jako takovém, nebo o národovectví.

Ján Baránek: Ale to jsou lidé, kteří...

Martina: Já se bavím o pravici.

Ján Baránek: O konzervatismu?

Martina: O konzervatismu.

Ján Baránek: Dobře. Já na Slovensku neznám konzervativní stranu. Proto jsem ji založil. Na Slovensku současně neexistuje konzervativní strana. KDH, která jí mohla být, je dnes progresivistickou stranou, a podpořili kandidáta progresivistů Korčoka.

Martina: Než se dostaneme k založení tvé nové strany na Slovensku...

Ján Baránek: Promiň. Ještě bych rád vysvětlil ty primitivy.

Martina: Ano, dobře. Abychom nezůstali na půl cesty.

Ján Baránek: Takže, já netvrdím, že jsou všichni primitivní, ale je to protkané primitivy – doslova – a jediný jejich argument je, že jsou pronárodnější, a já nevím co ještě, a každého, kdo by mohl sáhnout na jejich prvenství v pronárodnosti, je třeba zlikvidovat. Ale oni nemají argumenty, absolutně nemají racionální argumenty, nemají nic. A já se tě nyní zeptám...

Paní eurokomisařka Jourová je moje oblíbenkyně, protože v jejích nesmyslech nacházím ukojení své touhy po hloupostech

Martina: To jsem si vás tedy trošičku idealizovala, podle toho, co teď říkáš.

Ján Baránek: Není to o nic lepší, než je u vás. Já netuším, zda je u vás tolik primitivů, a nehodlám si to raději ani ověřovat. Ale určitě – když mě Slováci poslouchají, tak mě budou hejtovat, ale mně je to jedno, pokud mě hejtují primitivové – musíme na Slovensku konstruovat, musíme tvořit, a znovu budovat racionální konzervativní politiku. Ale racionální konzervativní politiku se vzdělanými, opakují vzdělanými politiky, a ne přiblblými idioty, pro které je jedinou pronárodní zásluhou, že vylezou na Chopok, a podpálí tam půlku lesa, protože chtějí vytvořit „Vatru svrchovanosti“.

Martina: Jak říkám, ty jsi iluze odložil už v šatně. Jane Baránku, pojďme se tedy ještě podívat, jak to aktuálně vypadá u vašich politických špiček, protože jsi říkal, že jsi vládu Roberta Fica neidealizuješ. Jak se díváš na jeho snahu změnit zákon o Slovenském rozhlase a televizi? Eurokomisařka Jourová se nechala slyšet, že to může vést ke konci nezávislého zpravodajství slovenských veřejnoprávních médií. Tak jak jsi na tom ty – trneš strachy?

Ján Baránek: Paní eurokomisařka Jourová je moje oblíbenkyně. Rád ji sleduji, protože i když si myslím, že už nedokážu – velmi dobře jí rozumím, protože mluví česky – najít nějakou hloupost, tak si pustím paní komisařku Jourovou. Nebo u nás byla paní Remišová, která odešla do pozadí, a ta měla opravdu perly ducha. Nebo Romana Tabak – to samé – ta se také stáhla, a proslavila se výrokem, že nezávidí lidem, kteří topí plynem, protože budou mrznout, ale ona má doma radiátory. Já jsem si dlouho myslel, že je to hoax, ale ne, ona to doopravdy řekla. Ale Jourová je v politice stále činná, a v jejích hloupostech nacházím ukojení této své touhy po hloupostech.

Martina: Dobře, takže se bavíš na náš účet. Ale teď mi řekni: Co si myslíš o změně zákona o rozhlase a televizi?

Ján Baránek: Ale ano, to muselo přijít, proboha. Muselo. Vždyť je to přece médium placené z daní lidí. Ano, zrušili koncesionářské poplatky, ale to neznamená, že nám RTVS začali předplácet Maďaři, Poláci, nebo Češi, vždyť se to stále hradí ze státního rozpočtu. Přece není možné ze dne na den odfiltrout velikou část odborníků, a to nemluvím o sobě, já nejsem odborník na virologii, ale i mě například ze dne na den v mainstreamu zrušili. Devět let jsem byl na Slovensku nejpublikovanější, a ze dne na den jsem byl úplně pryč, stále jsem sublimal. A nemluvím z nějakého hněvu, absolutně ne. Jsem už starý, a je mi to už v zásadě jedno. Mluvím o tom jen proto, aby bylo vidět, jaká byla představa svobody. Jak si může, proboha, novinářka, absolventka fakulty žurnalistiky, osobovat právo, dělat arbitra, kdo je lepší epidemiolog, nebo virolog? Doktor Lakota ne, ten je šířitel hoaxů, ale z holobrádka, který ještě nemá ani atestaci, udělali televizní hvězdu. A toto rozhodovaly absolventky a absolventi žurnalistiky, pokud ji vůbec měli dokončenou.

Martina: U nás to bylo velmi podobné.

Ján Baránek: Já vím. Je jasné, že to je potřeba okamžitě udělat. Naopak, já vyčítám Ficovi, že to nezačal dělat jako to první, média měl uklidit jako první, a nejen veřejnoprávní, ale i soukromé, protože soukromá média dělala přesně to samé. Soukromou Markýzu jde nyní uklidit majitel, a redaktoři se mu tam bouří, založili odbory. Já být majitelem, tak je vyhodím, vyrazím, a když nebudou dělat zpravodajství, tak je nahradím novými.

[Všechny příspěvky s Ján Baránek](#)

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.